

Arslan Eroğlu
Kamuran

Şablon
70x50 cm.

2007

açılan alan. Evreni kendi dramatik öyküsü olarak anlatmayan, kendi gerilimiyle germeyen bir yazı.

Kendi görüntüsünün değil, gördüğünün biçimini çizen bir çizgi. Gördüğüyle değişen, gölgelemeyen, ışık ilişkilerini vermeyen, varlığı kendine yeten, çiftboyutluluk etkisini üstüne çektiği dikkatle, kalınlığıyla, inceliğiyle kazanan. Varlığıyla yüzey üzerinde rölyef etkisi yaratan. Kukla tiyatrosu, desen düşçülüğü. Bakış ile imge arasında kurulmayan ittifak. Gözün karşısında, göz tarafından ele geçirilen, göze görünen, gözün önünde duran değil; rüyalarda, hayallerde, karagözcünün perdesinde olduğu gibi gözün onunla beraber gördüğü, onunla beraber yaşadığı, onunla beraber hissettiği, gözün kendinde, gözün bebeğinde, gözün içinde olan imge.

Kamuran

Cutting

Arslan Eroğlu
Kamuran

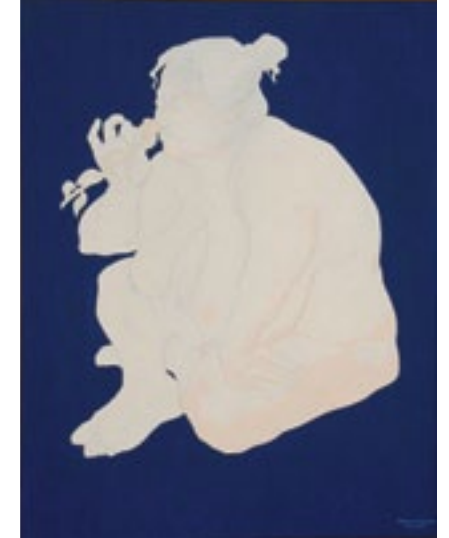

Tuval üzerine yağlı boya
146x114

Oil on Canvas

2007

space which reveals itself for the seen and which does not centre itself. The field which is opened to care for a thing, an illustration, an object. A text which does not narrate the universe as its own dramatic story and does not strain it with its own tension. A line which does not draw the image of itself, but the form of what it sees. A line which changes with what it sees, does not add shades, does not represent light relationships, is satisfied with its own existence, and earns the affect of two-dimensionality with the attention it draws onto itself, with its thickness and thinness. Creating an embossed effect on the surface with its existence. Puppet theatre, being a dreamer of illustration. An alliance unformed between gaze and image. An image opposite the eye, seized by the eye, seen by the eye, not standing in front of

the eye; but, as in dreams, visions and on the Karagöz curtain, seen, and lived with the eye, felt by the eye, a part of the eye itself, in the apple of the eye, in the eye itself.